BIC/IBAN 530061552 0029

ОКРЪЖЕН СЪД
Бургас,ул.„Александровска"101
Регистрационен индекс и дата
261846 2024 -10- 17

Изпратено на 16.10.2024 г. по пощата. Моля запазете плика/товарителницата!

ЧРЕЗ
ОКРЪЖЕН СЪД - БУРГАС
по дело по несъстоятелност № 288/2020 г. на ОС- Бургас

ДО
АПЕЛАТИВЕН СЪД - БУРГАС

Ж А Л Б А

от „ГРИЙН ЛАЙТ ПРОПЪРТИС" ЕООД, ЕИК 130464662, със седалище и адрес на управление гр. София, р-н Средец, бул. „Цар Освободител № 10", ет. 3, представлявано от Управителя Джоуди Реймънд Джордал

с р е щ у:
Определение № 260381/02.10.2024 г., обявено на 03.10.2024 г. с вписване № 20241003161058 по партидата в ТРРЮЛНЦ на „Ай Хотел" ЕАД (в несъстоятелност) с ЕИК 204139120

по чл.729, ал.3 от Търговския закон

УВАЖАЕМИ АПЕЛАТИВНИ СЪДИИ,

На 03.10.2024 г. по партидата в ТРРЮЛНЦ на „Ай Хотел" ЕАД (в несъстоятелност) с ЕИК 204139120 с вписване № 20241003161058 е обявено Определение № 260381/02.10.2024 г., постановено по посоченото дело за несъстоятелност (*Определението*), с което съдът:

- изменя Частичната сметка за разпределение в производството по несъстоятелност на „Ай Хотел" ЕАД, обявена с вписване 20240913123235 (*Частичната сметка*), като приема, че общият размер на задължението към кредитора „Финанс Инфо Асистанс" ЕООД, с ред на удовлетворяване чл.722, ал.1, т.1 от ТЗ е 25 203 647,84 лева, включващ конкретно посочени суми в шест позиции, като продажната цена по чл. 717д от ТЗ в размер на 21 000 000 лева се прихваща с тази сума, и
- одобрява Частичната сметка в останалите й части.

С тази жалба, която „ГРИЙН ЛАЙТ ПРОПЪРТИС" ЕООД подава в указания в Определението срок и в качеството си на кредитор на „Ай Хотел" ЕАД (н), дружеството обжалва Определението изцяло.

1. Легитимация на „ГРИЙН ЛАЙТ ПРОПЪРТИС" ЕООД да обжалва Определението

1.1. „ГРИЙН ЛАЙТ ПРОПЪРТИС" ЕООД е кредитор на „Ай Хотел" ЕАД (н), предявил писмено пред синдика на „Ай Хотел" ЕАД (н) своите вземания към дружеството, за което е открито производството по несъстоятелност.

С определение от 15.07.2022 г., обявено с вписване № 20220715171947 по партидата на длъжника в ТРРЮЛНЦ, предявените „ГРИЙН ЛАЙТ ПРОПЪРТИС"

ЕООД в срока по чл.685 ТЗ вземания са изключени от списъка на приетите вземания. За установяване съществуването на тези вземания е предявен иск по чл. 694, ал.2, т.2 ТЗ, производството по който е висящо (по исковата молба е образувано т.д. № 20222100900274/2022 г. на ОС-Бургас, постановено е решение, то е обжалвано и въззивната жалба е предмет на т.д. № 20242001000096/2024 г. на АС – Бургас, на етап по чл.267 ГПК). Предявените от „ГРИЙН ЛАЙТ ПРОПЪРТИС" ЕООД вземания в срока по чл.685 ТЗ, чието съществуване е предмет на иска по чл. 694, ал.2, т.2 ТЗ, са обезпечени с договорна ипотека. Договорната ипотека е учредена на 12.07.2017 г. върху недвижимите имоти, продадени от синдика, след която продажба е изготвена Частичната сметка (нотариалният акт е приложен към молбата по чл.685 ТЗ с вх. № 260671/10.02.2022 г. подадена от „ГРИЙН ЛАЙТ ПРОПЪРТИС" ЕООД по настоящото т.д. № 288/2020 г. на ОС-Бургас).

Допълнително предявените от „ГРИЙН ЛАЙТ ПРОПЪРТИС" ЕООД вземания са включени в списъка на приетите вземания, обявен на 03.10.2022 г., одобрен с определение от 26.01.2023 г. по делото, вписано под № 20230127130811 по партидата на длъжника в ТРРЮЛНЦ.

1.2. В качеството си на кредитор на „Ай Хотел" ЕАД (н), „ГРИЙН ЛАЙТ ПРОПЪРТИС" ЕООД е подало в срока по чл. 728 ТЗ възражение срещу Частичната сметка (изпратено по пощата на 27.09.2024 г. и регистрирано в ОС-Бургас на 30.09.2024 г.), наричано по-долу *Възражението*.

С оглед изложеното „ГРИЙН ЛАЙТ ПРОПЪРТИС" ЕООД е легитимирано да обжалва Определението, като правото му на обжалване, се основава на изричната разпоредба на чл.729, ал.3, изр.1, пр. последно ТЗ.

2. Съображения за неправилност на Определението

2.1. Неправилност на Определението в частта му по т.1.2 от мотивите, в която отхвърля доводите за значението на допуснатото нарушение по чл.634в ТЗ, изразяващо се в това, че определението на съда по несъстоятелността от 15.03.2024 г. по чл.717, ал.2 ТЗ (с което на синдика се разрешава да извърши продажбата на недвижимите имоти, принадлежащи на длъжника, във връзка с която продажба е изготвена Частичната сметка) **не е било вписано в книгата по чл.634в, ал.1 ТЗ**, а вписването му е извършено няколко месеца след приключване на продажбата:

2.1.1. Съдът не е обсъдил релевирания във Възражението довод за посоченото нарушение по чл.634в ТЗ в контекста, в който същият е направен.

Във Възражението „ГРИЙН ЛАЙТ ПРОПЪРТИС" ЕООД се е позовало на обстоятелството, че определението на съда по несъстоятелността от 15.03.2024 г. по чл.717, ал.2 ТЗ не е било вписано в книгата по чл. 634в, ал.1 ТЗ по т.д. № 288/2020 г. на ОС-Бургас (няма спор, че съдържанието на книгата е приведено в съответствие със закона, включително в него е отразено определението от 15.03.2024 г., едва няколко месеца след приключване на продажбата[1]). Във Възражението е посочено, че *„кредиторите имат право да участват в проданта, а актът на съда им се счита за съобщен след като съобщение за него бъде публикувано в книгата (чл.619, ал.3 ТЗ)*", както и че невписването на определението по чл.717, ал.2 ТЗ в книгата по чл.634в, ал.1 ТЗ опорочава процедурата по осребряване и препятства възможността по-широк кръг лица да узнаят и да участват в нея.

---

[1] Към 09.05.2024 г., когато „ГРИЙН ЛАЙТ ПРОПЪРТИС" ЕООД подаде възражение срещу обявената в ТРРЮЛНЦ на 25.04.2024 г. частична сметка, в книгата по чл.634в ТЗ по това дело нямаше абсолютно никакви вписвания.

В Определението съдът е приел, че необявяването на определението в книгата по чл.634в ТЗ не ограничило възможността на повече лица да участват с наддавателни предложение, защото синдикът бил спазил реда за разгласяване по чл. 717а ТЗ.

Направеният във Възражението довод не е обсъден от съда в контекста, в който същият е заявен, а именно: а) че невписването на определението по чл.717, ал.2 ТЗ в книгата по чл.634в ТЗ е попречило на кредиторите (какъвто е и „ГРИЙН ЛАЙТ ПРОПЪРТИС" ЕООД) да узнаят за започналата процедура по осребряване, както и да участват в нея, както и б) че определението по чл.717, ал.2 ТЗ подлежи на оповестяване на кредиторите чрез вписване в книгата, отделно и независимо от действията, които синдикът предприема за разгласяване на продажбата.

2.1.2. Определението на съда противоречи на чл.619, ал.3 ТЗ. Обратно на приетото в него, правото на кредиторите да участват в наддаването е било ограничено поради липсата на оповестяване в книгата по чл.634а, ал.1 ТЗ на даденото от съда разрешение за продажбата.

Съгласно чл.619, ал.3 ТЗ за актове, за които ТЗ не изисква обявяване в търговския регистър или съобщаване по реда на ГПК и които не подлежат на обжалване, *„кредиторите се считат уведомени с вписването на съобщение за съответния акт в книгата по чл. 634в, ал. 1 ТЗ"*. Обратно на приетото в Определението, обявяването по чл.717а, ал. 2 ТЗ, което синдикът прави, **не е** сурогат на липсващото уведомяване на кредитора чрез вписването в книгата по чл.634в, ал.1 ТЗ, поради следното:

Разпоредбата на чл.619, ал.3 ТЗ е създадена със ЗИДТЗ, обн. в ДВ, бр. 84/2000 г. и предвижда задължително вписване на посочените актове на съда по несъстоятелността в отделна книга (тази по чл.634в, ал.1 ТЗ), която е публична. *„Целта е кредиторите да могат да следят развитието на процеса и да могат да се информират за извършените в това производство действия, ако желаят това, но производството по несъстоятелност да не се обременява с изпращането на множество съобщения"*[2]. С допълнението на ТЗ, обн. в ДВ, бр. 38/2006 г. е предвидено книгата да се води и съхранява в електронна форма (§3а от ДР на ТЗ). С оглед на действащата правна рамка, очертана от разпоредбите на чл.619, ал.3 и на чл.634в ТЗ кредиторът се счита за уведомен за актовете в производството по несъстоятелност по два начина: а) от вписванията в ТРРЮЛНЦ по партидата на съответното дружество - за актовете, подлежащи на обявяване, и б) от вписванията в книгата по чл.634в, ал.1 ТЗ, водена за съответното дело - за актовете на съда, които не подлежат на обявяване и не подлежат на обжалване. Член 619, ал.3 ТЗ регламентира позитивното проявление на оповестителното действие на вписването в книгата по чл.634в, ал.1 ТЗ: необоримо се приема, че съответният акт е известен на кредиторите. Негативното проявление на това оповестително действие е, че ако в книгата няма вписано съобщение за такъв акт на съда, то кредиторите могат да приемат, че такъв акт не е постановен.

Следователно ако в книгата по чл.634в, ал.1 ТЗ няма вписване на съобщение за определение по чл.717, ал.2 ТЗ, кредиторите няма основание да предполагат или да считат, че има дадено разрешение на съда за продажба и че е започнала такава процедура. При това положение не може разумно да се очаква, че кредиторът (който може да е със седалище в чужбина или пък да е с офис в София, както е в случая), макар да **знае**, че **няма** дадено разрешение от съда да се извърши продажба (защото няма съобщение за такъв акт в книгата по чл.634в, ал.1 ТЗ), ще следи непрекъснато за евентуално обявление, поставено в сградата на

---

[2] Попова, В. и др. Новите положения в търговското право. Промените в Търговския закон, С., ИК „Труд и право", 2000 г., стр. 200.

Община Несебър или в сградата на „Ай хотел“ в к.к. Слънчев бряг или публикувано в бюлетина на Министерство на икономиката. Ето защо оповестяването, което синдикът прави, не може да компенсира липсата на уведомяване на кредиторите чрез вписване в книгата по чл.634в, ал.1 ТЗ.

В изпълнителното производство по ГПК също има обявяване на проданта от съдебния изпълнител по реда на чл.487 ГПК, но преди това съдебният изпълнител е длъжен да връчи *на страните* заключението на вещото лице (чл.485, ал.2 ГПК), с което ги информира за предстоящата процедура за продажба. В производството по несъстоятелност такова уведомяване на страните за предстоящата продажба, разрешена от съда, не се предвижда, тъй като длъжникът и кредиторите сами ще следят за интересите си **след** вписването на разрешението за продажба в книгата по чл.634в ТЗ.

В обобщение, разгласяването по чл.717а, ал. 2 ТЗ цели да даде гласност на третите лица, които биха желали да участват в наддаването. Що се отнася до кредитора, който също има право да участва в наддаването, той задължително следва да бъде уведомен по реда на чл.634а ТЗ за разрешението на съда за продажбата, защото само тогава той би имал възможност ефективно да следи и да узнае за обявяването на търга от синдика. Всъщност, показателно е, че в случая само един единствен кредитор е успял да узнае за продажбата.

2.2. Неправилност на Определението в частта му по т.2.2 от мотивите:

2.2.1. Съдът не е обсъдил и не е дал отговор на следните три довода на стр.3 във Възражението, че: а) началната цена, определена от избрания от синдика оценител, е силно занижена; б) изходните данни за оценката са очевидно некоректни; и в) методите за оценка, използвани от оценителя, не са определени от синдика.

В Определението бегло е засегнат само третият довод, като е посочено, че в хипотезата на чл.677, ал.4 ТЗ синдикът може да определи метода и условията на оценката. Това безспорно е така, но възразилият кредитор въобще не е поставял под съмнение компетентността на синдика да определи метода за оценка. Възражението на „ГРИЙН ЛАЙТ ПРОПЪРТИС“ ЕООД е, че в случая *„методите за оценка, използвани от оценителя, не са определени от синдика*“, както и че законът *„не допуска правомощието [за избор на метод за оценка] да бъде предоставено на или иззето от оценителя, както на практика се е случило в конкретния случай*“. Иначе казано, възражението е, че не е спазен чл.677, ал.4 ТЗ, защото **синдикът** не е упражнил своето правомощие и **не е определил методите за оценка,** а вместо това методът за оценка е избран от оценителя по негово усмотрение, което законът **не** разрешава. Мотивите на Определението очевидно не кореспондират с така направеното възражение, защото възпроизвеждат (съвсем коректно) разпоредбата на чл.677, ал.4 ТЗ, но **не** коментират релевираното нарушение на същата. В константната практика на съдилищата се приема, че прилагането на метод(и) за оценка, несъобразени с решението по чл.677, ал.1, т.8 ТЗ, взето от събранието на кредиторите или от синдика в хипотезата на ал.4 , опорочава осребряването. Ето защо пропускът на съда да съобрази и обсъди довода, така както е направен, е повлияло решително на изхода от делото в първата инстанция и обуславя неправилност на Определението

В Определението е посочено, че в производството по чл.729, ал.1 ТЗ съдът извършва преценка дали вземанията, които се удовлетворяват, съответстват по вид, основание и размер на вземанията, включени в одобрения списък и дали е спазен редът по чл.722 ТЗ. Изхождайки от това неправилно разбиране за рамките на контрола по чл.729 ТЗ (подробно в т.2.2.2 по-долу), съдът въобще не се е произнесъл по доводите за занижаване на началната цена и за некоректност на

изходните данни, както и по доказателственото искане за назначаване на съдебно-оценителна експертиза.

2.2.2. Съдът неправилно е отказал да цени доводите във Възражението относно пороците на оценката, а съображението в Определението за рамките на съдебния контрол по чл.729 ТЗ не може да бъде споделено поради следното:

1) Действията по осребряване на имуществото предхождат и подготвят разпределението, което се извършва чрез Частичната сметка, съответно пороците им рефлектират върху Частичната сметка, чиято законосъобразността е предмет на производството по чл.729 ТЗ. Тези действия не подлежат на самостоятелно обжалване или проверка, а същевременно защитата срещу тях не е преклудирана в предходни процедури. Ето защо тази защита може да се реализира единствено в производството по одобряване на сметката за разпределение, чрез упражнявания от съда контрол за законосъобразност на сметката, който трябва да обхване не само съдържанието на сметката, но и процедурата по осребряването. Този извод следва при отчитане на приложимата правна рамка, включително и на обстоятелството, че от една страна Търговският закон не лимитира основанията за оспорване по чл.728 и сл. ТЗ, а от друга страна, за разлика от ГПК, не предвижда текущ контрол върху междинните актове, постановявани в рамките на индивидуалното принудително изпълнение (напр. възможността да се ревизира оценка по чл.485, ал.2 ГПК, възможността да се обжалва отказът на съдебния изпълнител да извърши нова оценка по чл.485 ГПК и др.).

2) Съгласно чл. 17, ал.1 ГПК съдът взема становище по всички въпроси, които имат значение за решаването на делото, освен по въпроса дали е извършено престъпление.

Както се посочи, предмет на съдебния контрол по чл. 729 ТЗ е законосъобразността на сметката за разпределение, с която се разпределят постъпления от осребряване на имущество, като действията по това осребряване, вкл. оценката, определянето на началната цена, разрешението за продажба и т.н., не подлежат на самостоятелен съдебен контрол на по-ранен етап на производството. Размерът на постъпленията от продажбата, представляващи част от съдържанието на сметката за разпределение (неин обект), обаче се явява функция и на спазването на съответните императивни процедурни правила в производството по осребряването – например ако оценката се окаже занижена (какъвто е настоящия случай[3]) и почти равна по размер на вземането на кредитор по чл.717д, ал.2 ТЗ с привилегия по чл.722, ал.1, т.1 ТЗ, тогава обект на „разпределение“ ще е само прихванатата сума, докато ако оценката е реална и надвишава вземането на този кредитор, обект на разпределение ще бъде и сумата, която той трябва да довнесе. Иначе казано, оценката, която определя началната цена на продажбата, има определящо значение за съдържанието на сметката за разпределение.

Ето защо няма причина тези действия да останат извън правораздавателния контрол, още повече пък в хипотеза като настоящата, когато решенията по чл.677, ал.1, т.8 ТЗ не са били взети от събранието на кредиторите (тогава те биха подлежали на съдебен контрол по чл. 679, ал.1 ТЗ), а приемането им е делегирано на синдика по ал. 4, който пък всъщност не е определил метода на оценка.

---

[3] Изходните данни са очевидно некоректни, което е повлияло на оценката (напр. приетата в оценката цена за нощувка в двойна супериорна стая през август 2024 г. е 103 евро, докато в сайтовете към онзи момент тя се предлага за 508 лева; за последната десетдневка на септември 2024 г. е приета цена от 45 евро, докато в сайтовете тя се предлага на цена между 323 лв. и 367 лв.).

3) На следващо място, безпорочното осъществяване на действията по осребряването е от ключово значение за справедливото удовлетворяване на кредиторите, която е първа и основна цел на производството по несъстоятелност (чл.607, ал.1 ТЗ). Занижаването на оценката би ползвало единствено и само кредитора по чл.717д, ал.2 ТЗ с привилегия по чл.722, ал.1, т.1 ТЗ и напълно изключва справедливото удовлетворяване на кредиторите.

4) В производството по несъстоятелност е засилено служебното начало (арг. от чл.621а, ал.1, т.2 ТЗ). При положение, че изборът на оценител в хипотезата на чл.677, ал.4 ТЗ се извършва от синдика, а оценката и нейното приемане от синдика не подлежат на самостоятелен контрол, като същевременно са от съществено значение за осребряването, чийто резултат пък е обект на сметката за разпределение, с оглед на засиленото служебно начало и на чл.17 ГПК, както и предвид липсата на установено в закона ограничение на рамките на съдебния контрол за законосъобразност на сметката, следва да се приеме, че съдът има правомощие в производството по чл.729 ТЗ да съобрази и законосъобразността на действията, които подготвят осребряването.

5) С измененията в ТЗ (обн. ДВ, бр. 66/2023 г.) се създаде нова ал. 5 на чл. 677, която предвиди, че оценител по ал.1, т.8 и в случаите на ал.4 може да бъде само лице, вписано в регистъра на независимите оценители по Закона на независимите оценители. В мотивите на законопроекта с вх.№ 49-302-01-22/13.04.2023 г., внесен от МС[4], е посочено, че „*в резултат на недостатъчна прозрачност на провежданите от синдиците процедури по осребряване, в съчетание с липсата на ефективен контрол на извършените оценки и действия на синдика по продажба, се стига до случаи, в които имущество от масата на несъстоятелността се продава по изключително занижени цени или по начини, ощетяващи голяма част от кредиторите*“. Законодателното решение от 2023 г. е само лица, вписани в регистъра на независимите оценители, да изготвят оценка на активите на длъжника, за да се гарантира качеството на оценките на активите, с оглед подобряване ефективността на производството по несъстоятелност.

С § 98 от ДР на посочения ЗИД на ТЗ е указано, че с този закон се въвеждат изискванията на Директива (ЕС) 2019/1023 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. за рамките за превантивно преструктуриране, за опрощаването на задължения и забраната за осъществяване на дейност, за мерките за повишаване ефективността на производства по преструктуриране, несъстоятелност и опрощаване на задължения и за изменение на Директива (ЕС) 2017/1132 (ОВ, L 172/18 от 26 юни 2019 г.), наричана по-долу *Директивата за преструктурирането и несъстоятелността*. Член 27, параграф 1 от Директивата за преструктурирането и несъстоятелността предвижда, че държавите членки „*въвеждат подходящи надзорни и регулаторни механизми, за да се уверят, че работата на специалистите подлежи на ефективен надзор с цел да се гарантира, че техните услуги се предоставят по ефективен и компетентен начин, и — що се отнася до участващите страни — се предоставят безпристрастно и независимо*“. Оценителите също се включват в кръга на специалистите в областта на производствата по преструктуриране, несъстоятелност и опрощаване на задължения, чийто капацитет държавите членки трябва да гарантират съгласно член 26 от Директивата за преструктурирането и несъстоятелността.

Според постоянната практика на СЕС от националните юрисдикции се изисква при прилагане на вътрешното право да го тълкуват, доколкото е възможно,

---

[4] обединен със законопроект № 49-354-01-11 в Общ законопроект № 49-353-03-18/14.06.2023 г., приет на 20.07.2023 г., обн. в ДВ, бр. 66/2023 г.

в светлината на текста и целите на съответната директива, за да постигнат предвидения от последната резултат и следователно да спазят чл. 288, ал. 3 ДФЕС (решение по дело C-282/10 и цитираните в него[5]). Ако вътрешното право на държава - членка, без да противоречи на европейското законодателство, не съдържа достатъчно ясни разпоредби и поради това е възможно същите да бъдат тълкувани по различен начин, при примат на европейското право над националното и ако отношенията са предмет на уредба с директива, важи принципът, че **тълкуването следва да бъде извършено в съответствие с целта и правилата на тази директива**, независимо, че същата няма пряко хоризонтално действие (така Решение № 133/05.08.2024 г. по т.д. № 1436/2023 г. на ВКС, II т.о.). Предвид това, че ТЗ не поставя изрични рамки на съдебния контрол по чл.729 ТЗ, то националното право не противоречи на съюзното, като в този случай тълкуването и прилагането му следва да се подчини на посочения по-горе правен принцип *за съответстващо тълкуване*. При прилагане на разпоредбите на чл.728 и сл. ТЗ, в контекста на установеното с Директивата за преструктуриране и несъстоятелността изискване за въвеждане на подходящи надзорни и регулаторни механизми спрямо специалистите, следва да се приеме, че съдебните органи при одобряване на сметката за разпределение могат и следва трябва да осъществяват контрол върху оценката на активите в производството по несъстоятелност, за да се подобри ефективността му, т.е. **при прилагане на съответстващото тълкуване се налага извод за допустимост на съдебния контрол по чл.729 ТЗ и върху действията, подготвящи осребряването.**

2.3. Неправилност на Определението в частта му по т.3.1 от мотивите.

Съдът е извършил корекция в размера на законната лихва (в базата за изчисляване и в периода) и така е мотивирал извода си, че нямало да има променяна в обстоятелството, че цялата сума от 21 000 000 лева ще послужи за погасяване на част от вземането на „Финанс Инфо Асистанс“ ЕООД.

В Частичната сметка обаче е посочено, че размерът на „обезпечената част“ от вземането на кредитора е 20 778 218,03 лева и че „*разликата между размера на обезпечената част на вземането и на предложената продажна цена е в размер на 221 781,97 лв.*“. Същевременно в колона 7 е посочено, че цялата цена от 21 000 000 лева се прихваща срещу вземането, а в колона 8 – че няма суми, които кредиторът да трябва да плати, макар, според указаното на стр.4 от Частичната сметка, да е налице разлика от 221 781,97 лв., с която предложената цена (21 000 000 лева) надвишава обезпеченото вземане (20 778 218,03 лева). От друга страна, изчислението на законната лихва в Частичната сметка е съвсем безадресно, вкл. и не е посочено, че също представлява обезпечено вземане. Следователно изразената воля на синдика в Частичната сметка е неясна и не може да бъде изяснена поради съществуващото в нея непреодолимо вътрешно противоречие относно това кое е обезпеченото вземане на „Финанс Инфо Асистанс“ ООД и какъв е неговият размер. В тази хипотеза порокът на разпределението е непоправим и съдът не може да го отстрани чрез изменение на

---

[5] СЕС определя задължението за съответстващо тълкуване като „*естествено присъщо на системата на Съюзното право*“ и позволява на „*националните юрисдикции да осигурят пълната му ефективност*“ (CJCE, 5. 10. 2004, Pfeiffer, C-397-403/01, т. 114.).

По делото Dominguez - C-282/10, СЕС определи ясно: „*според постоянната съдебна практика [CJCE, 23. 4. 2009, Angelidaki et a., C-378-380/07, т. 197 и 198, и CJUE, 19. 1. 2010, Kücükdeveci, C-555/07, т. 48] ... задължението за съответстващо на директивите тълкуване на националното право всъщност е присъщо за системата на ДФЕС, доколкото дава възможност на националните юрисдикции, в рамките на своята компетентност, да осигурят пълната ефективност на Правото на Съюза, когато се произнасят по делата, с които са сезирани*“.

Частичната сметка (така т.2 от ТР 2/2021 от 22.11.2022 г. на ОСГТК на ВКС, което очертава разграничителният критерий между правомощията на съда по отношение на сметката, приложим и в хипотезата на чл.729 ТЗ).

3. Петитум

С оглед горното, от името на представляваното от мен дружество „ГРИЙН ЛАЙТ ПРОПЪРТИС“ ЕООД, **Моля да отмените изцяло Определение № 260381/02.10.2024 г.** по дело по несъстоятелност № 288/2020 г. на ОС- Бургас, **обявено на 03.10.2024 г. с вписване № 20241003161058** по партидата на „Ай Хотел“ ЕАД (в несъстоятелност) с ЕИК 204139120, като ако преценките, че след отмяна на обжалваното определение следва да се произнесете по същество, **Моля да откажете да одобрите Частичната сметка за разпределение**, съставена от синдика на „Ай Хотел“ ЕАД (в несъстоятелност) с ЕИК 204139120 и обявена по партидата на дружеството в ТРРЮЛНЦ с вписване 20240913123235.

4. Особено искане

4.1. В случай че приемете, че са налице условията да се произнесете по същество относно Частичната сметка, то тогава трябва да се даде отговор на въпроса за обхвата на съдебния контрол върху сметката за разпределение и, в частност, дали той включва и контрол върху оценката на имуществото в производството по несъстоятелност. Считаме, че при тълкуване на правната уредба в съответствие с Директивата за преструктурирането и несъстоятелността, се налага извод за допустимост на съдебния контрол по чл.729 ТЗ и върху действията, подготвящи осребряването, както е обосновано в т.2.2 по-горе. Ако приемете, че смисълът и значението на разпоредбите на Директивата за преструктурирането и несъстоятелността не е толкова ясен и небудещ съмнение, то тогава са налице условията на чл. 629, ал.1 ГПК за отправяне на запитване до Съда на Европейския съюз (СЕС) по следните въпроси относно тълкуването на посочения акт на вторичното право на Европейския съюз:

1) Следва ли чл. 26 и чл. 27 от Директива (ЕС) 2019/1023 на Европейския парламент и на Съвета от 20.06.2019 г. за рамките за превантивно преструктуриране, за опрощаването на задължения и забраната за осъществяване на дейност, за мерките за повишаване на ефективността на производствата по преструктуриране, несъстоятелност и опрощаване на задължения и за изменение на Директива (ЕС) 2017/1132 (Директива за преструктурирането и несъстоятелността) да се тълкуват в смисъл, че независимите оценители, определени да извършат оценка в производство по несъстоятелност, попадат в категорията „специалисти в производството по несъстоятелност“, доколкото те са единствените лица, които съгласно националното законодателство имат право да извършат тази услуга?

2) Следва ли съображения 87 и 89 и чл. 27, параграф 1 от Директивата за преструктурирането и несъстоятелността да се тълкуват в смисъл, че ефективният надзор върху работата на специалистите в производството по несъстоятелност включва задължение за съдебните органи при одобряване на сметката за разпределение да извършат преценка дали изготвената от независим оценител оценка на активите на длъжника отговаря на стандартите за оценка и не ощетява кредиторите като явно несправедлива?

4.2. Относно процесуалните предпоставки за отправяне на преюдициално запитване

Съгласно чл. 267 параграф 3 ДФЕС, практиката на СЕС и чл.629, ал.1 ГПК националният съд, чиито решения не подлежат на обжалване, има задължение да

отправи преюдициално запитване, когато са налице следните предпоставки: *(а)* преюдициалност на поставените въпроси; и *(б)* наличие на разумно съмнение относно тълкуването на нормите на правото на ЕС и липса на предходно решение на СЕС по същия правен въпрос.

1) Преюдициалност на поставените въпроси:

Тълкуването на норма на правото на ЕС няма значение за спора, когато отговорът на отправения въпрос, няма да доведе до различно решение по материалноправния спор (решение по дело C-283/81, CILFIT, параграф 10). В случая, обаче, отговорът на всеки от въпросите е от значение за изхода от спора за законосъобразността на Частичната сметка.

Относно първия въпрос: Една от целите на Директивата за преструктурирането и несъстоятелността е постигането на ефикасен надзор върху дейността на специалистите в производствата по преструктуриране, несъстоятелност и опрощаване на задължения. В член 2 параграф 12 е дадена дефиниция за специалистите в производството по преструктуриране, но такава липсва за специалистите в производството по несъстоятелност. Още повече, съгласно съображение 89 изр. 8 държавите членки следва да могат да разширят приложението на разпоредбите относно обучението и упражняването на надзор върху и спрямо други специалисти, които не попадат в обхвата на Директивата за преструктурирането и несъстоятелността. Изясняването на въпроса дали оценителят на активите на длъжника е специалист в производството по несъстоятелност е от съществено значение за правилното решаване на спора, защото ако оценителят е в обхвата на Директивата за преструктурирането и несъстоятелността, тогава изискването за въвеждане на подходящи надзорни и регулаторни механизми би било приложимо и за него. Доколкото съгласно националното законодателство оценката може да се извърши само от определена категория лица – независими оценители, считам, че те се включват в категорията специалисти в производството по несъстоятелност.

Ако отговорът на първия въпрос е положителен, и при отчитане на съображение 89, че специалистите следва да подлежат на надзорни и регулаторни механизми, както и на чл. 27, параграф 1, с който държавите членки са задължени да осигурят, че работата на специалистите подлежи на ефективен надзор, то специално за оценителите, единственият възможен момент за осъществяване на ефикасен контрол, който да гарантира правата на кредиторите, е този, упражняван от съда при одобряване на сметката за разпределение. В противен случай оценителят се превръща в специалист, по отношение на който въобще липсва ефективен надзор, защото заключението му обвързва всички участници в производството по несъстоятелност и се ползва с необорима презумпция за правилност, дори и очевидно да засяга правата на кредиторите и на длъжника.

2) Наличие на разумно съмнение относно тълкуването на нормите на правото на ЕС и липса на предходно решение на СЕС по същия правен въпрос:

Единствено в случаите, когато нормите на правото на ЕС са напълно ясни или отговорът на поставения въпрос произтича недвусмислено от предходно решение на СЕС, разглеждащата юрисдикция не е длъжна да отправи запитване. За да стигне до този извод националният съд следва да бъде убеден, че въпросът е очевиден за юрисдикциите на другите държави-членки и СЕС. Към момента не съществува релевантна практика на СЕС, която да спомогне разрешаването на текущия спор, нито тези въпроси са разглеждани и очевидни за юрисдикциите на другите държави-членки.

Ето защо моля, в случай че приемете, че са налице условията да се произнесете по същество относно Частичната сметка, както и че смисълът на

разпоредбите на Директивата за преструктурирането и несъстоятелността не е толкова ясен и небудещ съмнение, да отправите преюдициално запитване и да спрете производството по делото.

5. Доказателства

Моля да бъде извършена служебна справка за предмета и висящността на т.д. № 20242001000096/2024 г. на АС – Бургас.

Моля да назначите съдебно-оценителна експертиза за проверка на оценката от 11.03.2024 г., изготвена от определения от синдика оценител.

С почит:

Джоуди Реймънд Джордал